Forklaring av ettersendelse av oppdatert smittemodelleringsrapport.

Vi har fått Sintef til å presisere litt om den reduserende effekten av dypvannsinntak, siden OptiLok-metoden kun klassifiserer smittekontakt gjennom hele vannsøylen.

Se kapittel 3.4.

Oppsummering av vurdering av risiko for introduksjon av smitte via sjøvannsinntak:

Smittemodelleringen viser hydrodynamisk kontakt mellom Fiksneset og Skjelevik, og vannbåren overføring av smittestoff kan derfor ikke utelukkes. Modelleringen viser samtidig en tydelig dybdeavhengighet, hvor eksponeringen ved Skjelevik reduseres vesentlig i dypere vannlag.

For dybdeintervallet 25–35 meter, som omfatter planlagt vanninntak på ca. 30,5 meter, viser partikkelmodelleringen at mindre enn 0,4 ‰ av partiklene fra Fiksneset når Skjelevik. For partiklene som når frem i dette dybdeintervallet er gjennomsnittlig transporttid om lag 70 timer.

Den konsentrasjonsbaserte modelleringen viser også lavere eksponering i de dypere vannlagene enn nær overflaten, men med perioder med økt kontakt, særlig om høsten. Det foreligger dermed ikke grunnlag for å betrakte 30,5 meters inntaksdyp som en absolutt barriere mot vannbåren smitte.

Rapportens OptiLok-beregning viser samtidig høy samlet vannkontakt mellom Fiksneset og Skjelevik når vannsøylen vurderes samlet. Denne verdien kan ikke direkte overføres til vanninntaket på 30,5 meters dyp, fordi den ikke uttrykker den vertikale reduksjonen i eksponering som fremkommer av de dybdespesifikke analysene.

På bakgrunn av modellresultatene vurderes plassering av vanninntaket på ca. 30,5 meters dyp som et risikoreduserende tiltak med hensyn til eksponering for vannbåren smitte fra Fiksneset. Risikoen vurderes likevel ikke som eliminert, og eventuell sykdom eller forhøyet smittepress på nærliggende lokaliteter må inngå i den løpende biosikkerhetsvurderingen.